

Gerardo Giovagnoli, responsable de relacions internacionals del PSD de San Marino

“Estem en un punt en què la part burocràtica pesa més que la política”

El responsable de relacions internacionals del Partit dels Socialistes i Demòcrates (PSD) de San Marino lamenta la lentitud del procés de negociació per a l'establiment de l'acord d'associació amb la Unió Europea. Gerardo Giovagnoli defensa la necessitat d'accelerar les negociacions, un punt que afirma que no pot confirmar que comparteixin Mònaco i Andorra, per obtenir els beneficis de l'acord d'associació.

M.S.
ANDORRA LA VELLA

Han vingut a Andorra convidats per SDP.

Hem vingut a veure un gran amic com Jaume Bartumeu. Ja fa anys que tenim una bona relació entre el meu partit, el Partit dels Socialistes i Demòcrates, i la seva formació i mantenim contacte per intercanviar opinions, tot i que quan nosaltres érem a l'oposició Bartumeu era al Govern i quan nosaltres hem estat al Govern, Bartumeu ha estat a l'oposició. I ara és un bon moment per a aquests contactes perquè tenim un repte comú entre San Marino i Andorra, i també amb Mònaco, com és la negociació amb la Unió Europea per a un acord d'associació, que és un repte que el nostre partit vol afavorir perquè és una cosa històrica per als tres estats. Més enllà d'Europa també hem abordat la situació econòmica, la bancària i la financera, ja que tenim alguns problemes comuns amb tots els canvis que hi ha hagut els darrers anys en aquest sector. Contrastar opinions amb Andorra és útil per a nosaltres, i esperem que per a Andorra també.

Hi ha punts comuns però també diferències en els punts de partida de la negociació.

Sí, efectivament. San Marino té un acord de règim duaner que Andorra no té i, realment, la lliure circulació de mercaderies no li ha de suposar grans problemes. El problema comú és probablement la gestió de la circulació de persones, perquè les limitacions del territori fan que no pugui ser completament obert. Tenim tots dos països molts fronterers, hi ha ciutadans italians que treballen a San Marino i ciutadans espanyols que ho fan a Andorra, però sí que és cert que a Andorra hi ha molts residents espanyols i a San Marino de residents italians no n'hi ha tants. Una solució possible seria seguir l'exemple de Liechtenstein, que han resolt la qüestió amb

JONATHAN GIL

l'establiment d'un nombre màxim de persones que poden entrar a l'any, amb unes determinades condicions particulars, i pot ser també una solució per a San Marino i Andorra perquè pot ser acceptada per la UE.

El Brexit és un problema o una oportunitat?

Segurament des del punt de vista de la burocràcia europea és probablement un problema perquè cal ocupar-se i treballar molt per arribar a un acord amb el Regne Unit. Però políticament pot ser una cosa útil. D'un any cap aquí han passat dues coses fonamentals des del punt de vista polític: el Brexit, negatiu d'una banda, i, de l'altra, el fenomen del populisme a tot Europa, i sobretot a França amb Macron, que ha expressat la voluntat de transformar Europa i com a centre d'atenció, però de manera positiva. Això pensem que pot ser un canvi de visió, canviem determinades polítiques, però l'Europa és la casa comuna de tots. I aquest missatge sí que crec que és positiu per a nosaltres, perquè volem una major integració amb

Europa, i des del punt de vista d'Europa crec que és important que hi hagi països, encara que petits, que vulguin una major integració. Esperem que conjuntament amb Andorra i Mònaco siguem capaços de transmetre el missatge que Europa és la nostra amiga i necessitem més Europa. I esperem que això pugui accelerar el procés de negociació per arribar a l'acord d'associació.

Sembla que el procés és lent i que no s'aboldaran alguns aspectes fins al 2019.

És possible, és un procés lent que requereix molta anàlisi, molts documents per estudiar i verificar, especialment des d'un punt de vista institucional i per veure com incorporem la legislació europea en els nostres respectius marcs jurídics. Ens trobem en un punt en què la part burocràtica té més pes que la política, ja que la part burocràtica té una tendència a alenir-ho tot. I realment, nosaltres, i no puc parlar per Andorra i Mònaco, veiem una certa pressa en la necessitat d'obtenir els beneficis de l'acord.

Pressa per què?

Sobretot de cara als efectes que pugui tenir sobre l'economia real. A diferència d'Andorra, per exemple, a San Marino la taxa de desocupació se situa entre el 7% i el 8% i necessitem relançar el flux econòmic, i segurament aquest ha de ser compatible amb la Unió Europea. No ens podem conformar només amb Itàlia, tot i que sigui membre de la UE, ja que sempre hi haurà una necessitat major a obtenir en el marc de la Unió Europea. I esperem que hi hagi un avançament per aconseguir un resultat ràpid i bo per a nosaltres i també per a Europa.

A Andorra l'acostament a la UE no ha aconseguit una unanimitat. A San Marino va tothom a l'una?

L'anterior legislatura es va fer una taula amb el Govern, totes les forces polítiques i els representants dels agents socials i econòmics on es buscava discutir allò que era bo per a San Marino. El Govern actual ha exclòs de la taula l'oposició, es mantenen els representants del món econòmic i els sindi-

cats però no les forces polítiques de l'oposició. Així, en el Parlament s'explica la fotografia de la situació però no es pacten les directives polítiques, que desitjaríem que es poguessin confrontar. També ens agradaria que tot el procés fos acordat amb la població, sobretot per a la qüestió de la lliure circulació de persones, perquè els ciutadans sanmarinesos són molt sensibles a aquest problema, i també per la qüestió institucional, perquè avui en dia també hi ha molta sensibilitat sobre la nostra sobirania. Hem de poder convèncer la població que prendre part en la legislació europea és positiu per enfortir també la pròpia. És una qüestió delicada, creiem que s'haurà de resoldre en un referèndum i esperem que es pugui guanyar i la gent estigui contenta.

El text de l'acord institucional consolidat fins ara implica la pèrdua de sobirania.

És cert, però cal comparar-ho amb el que ja succeeix actualment i els darrers anys. Nosaltres teòricament estem fora de la UE, però igualment hem d'assumir molta de la seva legislació. És a dir, sense ser de la família hem d'adequar el nostre marc legislatiu, així que segur que serà millor arribar a un acord i poder dir-hi la nostra sobre què hem d'incorporar.

Com es pot canviar un model econòmic molt centrat en el sector financer?

No és fàcil, perquè l'intercanvi automàtic d'informació ha influït en la manera de treballar del sector. Ara ve una feina molt difícil per mirar de professionalitzar molt més el sector i buscar un valor afegit. En aquest sentit Andorra va més avançada perquè a San Marino, tradicionalment, no s'ha fet una feina de promoció i expansió, els diners arribaven al país amb certa facilitat i ara cal repensar tot això. També cal obrir l'economia i ampliar el mercat perquè fins ara el 95% del treball és amb clients italians.